

פאפיראסן

Papirosn

Moderato

Gm G⁷ Cm G⁷ Cm

A kal-te nakht a ne-pel-di-ke finster u-metum, shteyt a yin-ge-le fartroyert un kukt zikh arum Fun

5 D Eb D⁷ Gm

re-gn shiitst im nor a vant, a ko-shi-kl halt er in hant, un zay-ne oy-gn be-tn ye-dn shtum. Ikh

9 Gm G⁷ Cm G⁷ Cm

hob shoyt nit keyn koyekh mer a - rumtsugeyn in gas, hunge-rik un op-ge-ri-sn funem re-gn nas. Ikh

13 D Eb D⁷

shlep a-rum zikh fun ba-gi-nen, key-ner git nit tsu far-di-nen, a - le la-khn, ma-khn fun mir

16 Gm D⁷ Gm D⁷ Gm G⁷

shpas. Ku-pi-tye koyft zhe, koyft zhe pa - pi - ro - sn, tru - ke-ne, fun re - gn nit far -

20 Cm D Eb D⁷

go - sn. koyft zhe bi-lik be-ne-mo-nes, koyft un hot oyf mir rakh mo nes, ra-te-vet fun hunget mikh a -

24 Gm D⁷ Gm D⁷ Gm G⁷ Cm

tsind! Ku-pi-tye koyft zhe shvebelakh an - ti - kn, der - mit vert ir a yo-si-ml derk - vi - kn. Um -

29 D Eb D⁷ Gm

ziss mayn shrayen un mayn loy-fn, keyner git bay mir nit koyfn, oysgeyn vel ikh mu-zn vi a hunt...

רעפֿרען:

קופישע קויפט זשע קויפט זשע פאפיראסן,
טרוקענע פֿון רעגן נישט פֿארגאסן.
קויפט זשע ביליק בנאמנות,
קויפט און האָט אויף מיר רחמנות,
ראטעוועט פֿון הונגער מיך אַצינד!

קופישע קויפט זשע שוועבעלאך אַנטיקן,
דערמיט ווערט איר א יתומל דערקוויקן.
אומזיסט מיין שרייען און מיין לויפֿן,
קינער וויל ביי מיר נישט קויפֿן,
אויסגיין וועל איך מוזן ווי אַ הונט...

אַ קאַלטע נאַכט אַ נעפֿלדיקע פֿינצטער אומעטום,
שטייט אַ יינגעלע פֿאַרטרויערט און קוקט זיך אַרום.
פֿון רעגן שיצט אים נאָר אַ וואָנט,
אַ קאַשיקל האַלט ער אין האַנט,
און זיינע אויגן בעטן יעדן שטום.

איך האָב שוין נישט קיין כוח מער אַרומצוגיין אין גאַס,
הונגעריק און אַפגעריסן פֿונעם רעגן גאַס.
איך שלעפֿ אַרום זיך פֿון באַנינען,
קיינער נישט צו פֿאַרדינען,
אַלע לאָבן מאַכן פֿון מיר שפּאַס.

מיין טאטע אין מלחמה האָט פֿאַרלוירן זיינע הענט,
מיין מאמע האָט די צרות מער אויסהאַלטן נישט געקענט;
יונג אין קבר זי געטריבן,
בין איך אויף דער וועלט פֿאַרבליבן,
אומגליקלעך און עלנט ווי אַ שטיין.

ברעקלעך קלייב איך אויף צום עסן אויף דעם אַלטן מאַרק,
אַ האַרמע באַנק איז מיין געלעגער אין דעם קאַלטן פֿאַרק.
אין דערצו די פֿאַליציאַנטן,
שלאָגן מיד מיט שווערן קאַנטן,
ס'העלפֿט נישט מיין געבעט און מיין געוויין.

איך האָב געהאַט אַ שוועסטערל אַ קינד פֿון דער נאָטור,
מיט מיר צוזאַמען זיך געשלעפֿט האָט זי אַ גאַנצן יאָר.
מיט איר געווען איז מיר פֿיל גרינגער,
לייכטער ווערן פֿלעגט דער הונגער,
ווען איך פֿלעג אַ קוק טאָן נאָר אויף איר.

מיטאַמאַל געוואָרן איז זי שוואַך און זייער קראַנק,
אויף מייןע הענט איז זי געשטאַרבן אויף אַ גאַסן באַנק,
און אז איך האָב זי פֿאַרלוירן,
האָב איך אַלץ שוין אָנגעוויירן,
זאָל דער טויט שוין קומען אויך צו מיר.